

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złp. 40
miesięcznie złp. 4.

IMIONA RZYMSKIE.
Jutro Mikołaja Bis,

IMIONA SEAWIAŃSKIE.
Jutro Jarogniew.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 00 R red w miarze Paryżkiej	stopnie ciepla poing Reaumura	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery.	Zjawiska napowle- trzne i różne uwagi.
7	27 6. 009	† 2°, 0	1. 89	Pl. Zachodni	średni	Pochmurno
3 12	4. 301	† 4, 8	2, 15	"	mocny	"
3	2. 514	† 4, 9	2, 21	"	"	Deszcz
9	2. 555	† 4, 6	2. 37	"	"	Deszcz
7	2. 665	† 4, 0	2, 50	Pl. Zachodni	mocny- średni	Pochmurno
4 12	3. 032	† 5, 5	2, 44	"	"	"
3	2. 486	† 5, 5	2, 38	"	"	"
9	0. 511	† 5, 4	2, 74	"	mocny	"
				"	"	Deszcz

Cześć Urzędowa.

Nro 5393.

OBWIESZCZENIE.

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU.
*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Podaje do publicznej wiadomości, że z mocy uchwały Senatu Rządzącego w dniu 5 września r. b. Nro 5,175 zapadłej, odbędzie się dnia 7 grudnia r. b. w godzinach przedpołudniowych, w Biórsch Wydziału Skarbowego stanowcza licytacja na wyposzczenie w wieczystą dzierżawę browarów Królewskie zwanych nad Wisłą pod L. 264 leżących, pod temiż samemi jakie w pierwszym obwieszczeniu wytnięte były warunkami. Najwięcej w tym terminie ofiarujący dzierżawę wieczystą przyznana mieć sobie będzie o szczegółowych warunkach w Biórsch Wydziału każdego czasu w godzinach przedpołudniowych wiadomość powzięta być może.

Kraków dnia 23 listopada 1836 r.

Senator prezydujący,
GRONZICKI.

3r.) Nowakowski, Sekretarz Wyd.

NOTARYUSZ PUBLICZNY

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Zawiadania niniejszym, iż w dniu 6tym grudnia r. b. o godzinie 9tej rano w sukienicach przy głównym rynku M. Krakowa, odbywać się będzie licytacja sukien, kosztowności, i innych ruchomości po ś. p. Wandzie Bytomskiej pozostałych, na którą chęć licytowania mający z gotowemi pieniędzmi przybyć raczą.

Kraków dnia 1go grudnia 1836 r.

(3r.) Sebastian Korytowski.

Cześć Polityczna.

— Kraków. —

Dziś z rana o godzinie 2 straszna burza z piorunami i gradem, przeszła po nad miastem naszym, która niemal wszystkich mieszkańców nagle ze snu wyrwała. Huk piorunów był uadzwyczajny, a zakazałą błyskawicą, całe niebo zdawało się bydz w ogniu.

— Z Wiednia 16 Listopada. —

Xiążę Salerno, który reprezentował króla J. neapolitańskiego przy zaręczynach z J. C. W. arcyksiężniczką Teresą, jest także upoważniony do zaślubin przez zastępstwo w imieniu tegoż monarchy, a potem będzie mieć zaszczyt towarzyszenia dostojnej księżnie aż do Trente. — Mówią że arcy książę Karol daje w posagu 6 mill. złr. tej dostojnej córce swojej.

Plan założenia kolei żelaznej z Presburga do Wiednia, został zatwierdzony, co sprawiło powszechne zadowolenie.

Między księżną Berry a resztą jej rodziny, panuje nieporozumienie. Księżna uważa się że jest w oddaleniu trzymana, i że dzieci bardzo rzadko tylko widywać może. — Zamierzam księżny jest prosić cesarza Ferdynanda, iżby się wdał w tę sprawę i pojednał ją z rodziną. W tem celu księżna wyjeżdża do Wiednia.

G. C. W.

— Paryż 13 Listopada. —

Nareszcie ukończył się spór ze Szwajcaryą. To pewna, iż do tak zgodnego i szybkiego ukończenia, przyczynił się nierozsądny krok Ludwika Napoleona, który jak wiadomo, razem z matką swoją w Szwajcaryi mieszkał, i udawał się zawsze za głównego stronnika zagorzałców szwajcarskich. Księżna St. Leu przybyła do Francji, aby się u rządu wstawić za synem swoim. Oświadcza ona, iż gotowa jest wraz z synem udać się na lat 10 do Ameryki, i zdaje się, że rząd przychylił się do jej żądania, raz dla tego iż coraz bardziej wzmagają się przekonanie, że rodzina Napoleona, dla wyjątkowego położenia w którym względem Francji zostaje, sądownictwu francuzkiemu ulegać nie może: a powtóre, iż niepomysłny skutek usiłowań młodego księcia, przyniosł rządowi francuzkiemu niewyrachowane korzyści, które przez wspinałomyślne tylko uwolnienie księcia, powiększone być mogą.

— Dnia 18 Listopada. —

Rozeszła się tu pogłoska, że aresztowano na ziemi francuzkiej D. Miguela, który zamie-

zał dostać się do Hiszpanii. *Journal des Débats* udziela w tym względzie wiadomość że dnia 12 b. m. w departamencie niższych Alp, na granicy przy Entrevau, aresztowano wprawdzie kilka osób usiłujących dostać się do Hiszpanii, nie masz jednak żadnej dotąd poszlaki, aby między temi osobami znajdował się D. Miguel. Jedna z nich daje sobie tytuł generała, druga jego adjutanta, a trzecia za służącego uchodzi. Zabłądzili w górach wraz z przewodnikiem i dostali się tym sposobem w ręce celników. Podróż odbywali konno, mantelsaki mieli ciężko ładowane i za wszystko hojnie złotem płacili. Być może iż są to osoby z orszaku D. Miguela. G. C. W.

— Dnia 19 Listopada. —

Xiążę Ludwik Bonaparte przybył w nocy z 14 na 15 do Lorient, gdzie został umieszczony w cytadeli, do której zwiedzono natychmiast taśty, ażeby najmniejszego związku zewnątrznie nie dopuszczć. Dnia 15 wieczorem miał być oddany na pokład fregaty *Andromede*, która go do Ameryki powiezie.

Z powodu, że pan Thiers odwiedził hrabinę Lipano, puszcza się wieść, iż miał zlecenie od króla, mówić z nią względem zaślubienia księcia Orleanu z jedną z księżniczek rodziny Napoleona. *Journal de Paris* zaprzecza temu, oświadczeniem, że wizyta pana Thiers u hr. Lipano, nie miała żadnych widoków politycznych ale była wyłącznie poświęcona oddaniu tej damie winnego uszanowania.

Admirał Roussin ukończył już zesłanej soboty kwarantannę w Marsylii, z kąd spodziewany dziś jutro w Paryżu. G. C. W.

— Amsterdam 18 Listopada. —

Handelsblat udziela następującą wiadomość przyniesioną z Lizbony przez extraboot który przedwczoraj o godzinie 12 w południe z Londynu wypłynął: »Reakcja wcale się niepowiodła, królowa przymuszona była zatwierdzić na nowo konstytucyą z 1822 roku.

Oprócz ministra Freire który zastrzelonym został na moście Alcantara przez gwardyę narodową, wielu także upadło marynarzy portugalskich których zapalczywa gwardya posądziła o wspieranie planu kontra rewolucyjnego. Markiz de Palmela i książę Terceiro uratowali się skwapliwą ucieczką na statek parowy; królowa zaś na żądanie swoich demokratycznych ministrów musiała wrócić do swego pałacu w mieście i tam zatwierdzenie konstytucyi powtórzyć. Angielscy żołnierze morscy byli wprawdzie gotowemi do działania na rozkaz królowej; lecz nieżądano ich pomocy.

— Z Madrytu 5 Listopada. —

Koniec dyskusyi Korteżów nieusprawiedliwił wcale tych wielkich nadziei które zdawał się początek ich obiecywać. Tłumi się wprawdzie głos dobrze myślących w kortezach; ministrowie którzy się za nieomylnych mają umiejcą w prawdzie czezą deklamacyą i zręcznemi wybiegi odeprzeć zarzuty czynione im względem środków przedsięwziętych; wszakże kętkożkolwiek bezstronnem okiem spojrzysz na stan kraju naszego, łatwo spostrzeżesz jego położenie, zerwane związki nasze ze znaczniejszemi mocarstwami Europy; bardzo namiętny stosunek nasz z Francją a dwuznaczny z Anglią, temi dwoma opiekunami Hiszpanii, ogłoszone za granicą bankructwo nasze z powodu niewypłacenia procentów; przeciwna prawom konfiskata majątków po wychodniech, rabowanie kościołów; zapowiedziane dla prowincyi wzniesienie trybunałów rewolucyjnych do których assessorowie z Junt wyznaczeni być mają; wojenne ministerium nasze mające naczelną swym człowiekiem który oddawna w obcych krajach przebywał, i przed Korteżami oświadczył że on nie zna ani składu wojska ani osób do niego należących; to są tylko główniejsze zarysy przez nas wystawionego obrazu. A gdzież jest źródło tej jnedoli? może w ścisnionej wolności druku? tak powiada Arhuelles? — Nie, przyczyna tego jest też sama co i wyniesienia terazniej-

zych ministrów. Konstytucya mówiono, miała kraj uratować, aby ją do ruchu pobudzić potrzeba nam było ministrów takich jak Calatrava, jenerałów jak Rodil i t. d. Dobrze oni tak dawno zajęli miejsca pożądane a gdzież jest zbawienie kraju? Czyli wszystkie wymienione nieszczęśliwe stany naszego ciosy niebiorą początku swojego w epoce złożenia ministerium nowego. — Któż jest sprawcą kęski naszej pod Jadraque,? kto pod Buil w Walencji? kto zapalił pochodnie wojkowego powstania w Leonie? kto winien iż korpusy armii naszych beczynnje tu i tam się błakają? Odpowiedź na te spoczywa w szumnych wypadkach San Ildefonso w tryumfalnym marszu Rodila obok sierżanta Garcia, a znaczenie tej odpowiedzi jasnym się staje dla Rodila i t. d.

— Dnia 8 Listopada. —

Jenerał Quiroga ogłosił w Maladze zakaz noszenia broni, a mianowicie w nocy, Zastrzeżono przytém, że gdy wiele osób ubiera się w mundur gwardyi narodowej, nie mając prawa dotego, każdy więc gwardzista narodowy jest obowiązany opatrzeć się w bilet udowadojnający ten stan jego, a podpisany nie tylko przez kapitana i podpułkownika, ale i przez sztab główny. Taki bilet powinien mieć zawsze przy sobie aby mógł go okazać na żądanie każdego oficera z gwardyi lub linii i urzędnika miejscowego, ile kroć o to wezwany zostanie.

Do portu w Kadyxie wplynęła na d. 1. b. m. eskadra angielska wysłana z Plymouth pod rozkaz ni kontr admirała Sir George Paget. Ta eskadra składa się z jednego okrętu liniowego, dwóch fregat i jednego brygu.

Naczelnik polityczny z Korduby, Pastor, umieścił w tutejszych dziennikach pismo, w którym zbija pogłoskę, jakoby Gomez kazał z tego powodu rostrzelać kilku jeńców, iż on nie wrócił do jego głównej kwatery, chociaż pod słowem honoru zobowiązał się dotego. Pastor zapewnia uroczyście, że podobnego względem Gomeza obowiązku nie przyjmował wcale.

— Dnia 9 Listopada. —

Jeneralowi Alaix zostało odebrane dowództwo wojska, które powierzono jeneralowi Narvaez. — W miejsce Espinozy, mianowany kapitanem jeneralnym Andaluzji, jeneral Aldama. Dla dywizji jenerała Rodil posłano 11,000 par trzewików. G. C. W.

— Z Lisbony 10 Listopada. —

Już od dnia 24 z. m. wskazywało wszystko, że jest coś w robocie aby zdziałać reakcyę. Dzienniki sprzyjając temu zamiarowi, mówiły o nim z pewną otwartością. Wiedzano nawet, że jeden z członków ciała dyplomatycznego, który za daleko posunął się w intrygi, wynurzał publicznie zdanie swoje iż mając 300 żołnierzy, można kontrarewolucyą przywieść do skutku. Wieczorem dnia 3 b. m. opuściła królowa pałac Necessidades udając się do Belem. dokąd powołano także ministrów, niektórych wielkich urzędników dworu i wszystkie wojsko. Ministrowie stawili się, z wyłączeniem tylko ministra skarbu visconde de Sa da Bandeira; wszystkim, zaraz w nocy, udzielono dymissje, a następnie pośpieszono z ogłoszeniem ustawy 1826 roku i amnestyi. Między nowo mianowanymi ministrami byli: ministrem interessów zagranicznych a razem i pierwszym ministrem markiz de Velença; ministrem skarbu, pan Porto Carva da Bandeira; ministrem spraw wewnętrznych pan visconde Lachorin; ministrem wojny baron de Leiria; ministrem marynarki p. Bressate Lette. Dnia 4go posłano o tem co zaszło wiadomość do Lisbony, gdzie dał się zaraz slyszec2 odgłos powszechny, ażeby królowę z rąk cudzoziemców ozwobodzić. O godzinie dziesiątej przywiózł potem podpółkownik Barejros usną odpowiedź, że królowa kazała oddalić się wojsku nbcemu. Zaraz potem nadjechał i markiz Saldanha mający pełnomocnictwo do stanowczego uregulowania układów. Te przyszły do skutku bezwłocznie, ponieważ markiz Saldanha oświadczył, że królowa przyjmuje podany program i vice hrabiego Sa da Bandeira na naczelnika gabinetu powołuje. Ten

mianował zaraz z dawniejszych kolegów swych pana Passos Manoel ministrem spraw wewnętrznych, a pana Vieira de de Castro ministrem sprawiedliwości, zachowując sobie dalsze uzupełnienie ministerstwa. Poczem wróciła królowa śród radosnych okrzyków do pałacu Necessidades, a gwardya narodowa rozeszła się do domów. Wieczorem oświecono stolicę. G. C. W.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA

Od dnia 3 do dnia 4 Grudnia.

Laskoski Roch, Rzewuski Antoni, Kieszkowski Józef, Pietrowski Wiktorjan, Jurkowska Alexandra, Grodzicka Teodozja, Kietlińska, Salomea, Słomski Józef, Więclawski Dominik, Rost ugust, Zagórski Antoni, z Polzki; Glattler Edward, z Galicyi;

Wyjechali z Krakowa.

Podgórski Jan, Gordon Roman, Loth Jerzy, Stefani Piotr, Schuppe Józef, major Hammann Ludwik, Jastrzębski Józef, Stadnicki Antoni, Holubowicz Władysław do Galicyi.

Doniesienia.

Podpisany ma honor zawiadomić Szanowną Publiczność, iż rozpoczął fabrykę polzotniczą na drzewie, jako to: ram; mebli, pokoi, snecerstwa i t p. W mieszkaniu swém przy ulicy Grodzkiej obok kościoła St. Piotra pod L. 102 przjmować będzie wszelkie tego rodzaju rzeczy, a to za nmiarkowaną cenę i odstawienie w najkrótszym czasie.

Jan Czekalski (3r.)

Przed kilku dniami slynący z pewnego domu znalazł węza z włosów w złoto oprawnego, ile się zdaje od śpilki odtamanego, kto by się mienił bydz właścicielem takowego racy się zgłosić do Redakcyi Gazety, a ta mu wskaże od kogo za stosowném wynagrodzeniem zgubę swą będzie mógł odebrać.
